

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2021-7

14.1.2021

Gjensidige Forsikring ASA

Ulykke

Advokatutgifter – krav mot andre - dokumentert merutgift på grunn av ulykkesskade – skl. § 3-1.

Forsikrede var utsatt for en fallskade i en kommunal badstue. Etter hendelsen fremmet forsikrede krav mot kommunen, og fikk bistand fra advokat. Forsikrede var også omfattet av en ulykkesforsikring og fremmet krav om dekning av utgiftene til advokat under denne dekningen. Selskapet avsto kravet og viste til at forsikringen ikke dekket utgifter i forbindelse med krav fremsatt mot en tredjepart. Nemndas flertall bemerket først at vilkårene ikke utelukket dekning av advokatutgifter knyttet til tvist mot skadevolder. Etter en konkret vurdering konkluderte flertallet med at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at kravet kunne anses som rimelig og nødvendig i denne skadesaken. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (f. 1968) var omfattet av en kollektiv forsikring med dekning for annen ulykke enn yrkesskade, da han 30.12.18 var utsatt for en fallskade i badstuen i det kommunale badet.

Forsikredes advokat har opplyst at forsikrede fikk en skulderskade (collum chirurgicum fraktur) og ble sykemeldt i perioden 30.12.18 til 28.1.19. Advokaten har videre opplyst at den medisinske skadefølgen medførte et krav mot kommunen på totalt kr 19 770 eksklusive de juridiske kostnadene. Fremsatt krav mot kommunen ble behandlet av forliksrådet. Dom ble imidlertid ikke avsagt grunnet sakens kompleksitet. Advokaten opplyste videre:

(...) Vi har heller ikke lyktes i å forlike saken med (D.) kommune. Trolig vil saken måtte bringes inn for tingretten som en småkravprosess, og det vil medføre at (forsikrede) ikke får dekket sine juridiske kostnader selv om han vinner saken.

Forsikredes advokat meldte fra om ulykkesskaden til selskapet 26.11.19. Det fremgår av brevet at konkrete krav ville bli fremsatt når dette ble klart.

I brev datert 9.12.19 fremmet forsikredes advokat krav under ulykkesforsikringens utgiftsdekning med kr 47 075. Inkludert i kravet var egenandel på kr 10 512 knyttet til fremsatt krav om rettshjelpdekning på kr 36 563 under en innboforsikring i et annet selskap.

Selskapet avviste kravet og klage ble innsendt Finansklagenemnda.

Sekretariatet vurderte saken 19.11.20, og ga selskapet medhold. Forsikrede krevde nemndsbehandling og la frem e-postkorrespondanse med D. kommune. Forsikrede anførte at e-postkorrespondansen viste at saken var så krevende, at de juridiske utgiftene han hadde hatt i saken var rimelige og nødvendige.

Forsikrede har i det vesentlige anført at han har krav på dekning for sine advokatutgifter under sin ulykkesforsikring. Det følger direkte av forsikringsvilkårene at *dokumenterte* merutgifter som kommer inn under skl. § 3-1 dekkes opp til kr 50 000. Forsikredes juridiske kostnader er

dokumenterte og vilkårene åpner ikke for en konkret vurdering av om utgiftene er rimelige og nødvendige.

Subsidiært anføres det at de juridiske kostnadene er rimelige og nødvendige, tatt i betraktning sakens kompleksitet. Saken dreier seg kun om vilkårstolkning og ikke en skjønnsmessig vurdering av størrelsen på advokatutgiftene.

Selskapet har i det vesentlige anført at det i hovedsak kun er rimelige og nødvendige advokatutgifter som dekkes via forsikringen, jf. skl. § 3-1. Omfanget av advokatutgiftene må stå i et rimelig forhold til sakens karakter og kompleksitet. Dette er ikke tilfellet i den aktuelle saken. Utgifter knyttet til forsikringsdekninger i andre selskap, omfattes uansett ikke av dekningen. Selskapet har for øvrig bekreftet at det vil dekke dokumenterte behandlingsutgifter i samsvar med vilkårene.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Saken reiser spørsmål om forsikrede har krav på dekning av advokatutgiftene under ulykkesforsikringen.

Det følger av vilkårene at forsikringen dekker påført – og fremtidig inntektstap og menerstatning. Videre dekkes bl.a.:

Dokumenterte merutgifter som er påført forsikrede på grunn av ulykkesskaden erstattes individuelt i inntil 2 år fra skadetidspunktet, jf Lov om skadeserstatning § 3-1. (...)

Nemnda har delt seg i et flertall og et mindretall.

Finansklagenemnda Persons flertall, leder og Farestvedt, bemerker:

Flertallet kan ikke se at vilkårene utelukker dekning av advokatutgifter knyttet til tvist mot skadevolder. Det fremgår av fast nemndspraksis at nemnda ikke tar stilling til størrelsen på advokatutgiftene i en skadesak, jf. bl.a. avgjørelse 2019-785 og 2019-790. Flertallet tar etter dette kun stilling til spørsmålet om fremsatt krav kan anses som rimelig og nødvendig.

Det er fremmet krav om dekning av advokatutgifter på i overkant av kr 70 000, (innbo og ulykkesselskap), hvorav kr 47 000 er fremmet under ulykkesforsikringen. Mht. skadeomfanget er det kun opplyst at kravet (medisinsk skadefølge) mot kommunen var på totalt kr 19 770, eksklusive advokatutgifter.

Det følger av praksis at det er nødvendige og rimelige utgifter som er dekningsmessig. Hvorvidt utgiftene må anses nødvendige og rimelige beror på en sammensatt vurdering. Forsikrede har bevisbyrden.

Flertallet kan ikke se at forsikrede har sannsynliggjort at fremsatt krav på ca. kr 47 000 mot ulykkeselskapet må anses som rimelig og nødvendige advokatutgifter i denne skadesaken. Etter dette har flertallet kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Mindretallet, Sande Kvålen, bemerker:

Mindretallet mener forsikrede må få medhold.

Kravet gjelder advokatkostnader for å forfølge et krav mot skadevolder, under en ulykkesforsikring.

Ulykkesforsikringen angir at "*Dokumenterte merutgifter som er påført sikrede på grunn av ulykkesskaden erstattes (...)*". Meningsinnholdet i forsikringsavtaler skal tolkes objektivt, i tråd med alminnelig språklig forståelse, jf. Rt. 1987 s.1358. Ordlyden "dokumentert merutgift" er vid og omfatter i prinsippet alle dokumenterte merutgifter. Videre er det inntatt en beløpsbegrensning

på kr 50 000. Mindretallet kan ikke se holdepunkter i forsikringsvilkårene for at advokatutgifter er unntatt fra dekningen, ei heller at advokatutgifter er regulert i et eget punkt.

Mindretallet mener det ikke gjelder eller kan innfortolkes en begrensning på "rimelige og nødvendige" merkostnader i dette punktet i ulykkesforsikringen. En slik forståelse av ordlyden vil være innskrenkende ut fra en objektiv forståelse, og til ugunst for forsikrede. Selskapet har anført at henvisningen til skl. § 3-1 i vilkårene hjemler en begrensning på "rimelige og nødvendige" merkostnader. Det kan stilles spørsmål til om en slik henvisning i seg selv er tilstrekkelig for å hjemle en begrensning i dekningen. Mindretallet kan uansett ikke se at ordlyden i skl. § 3-1 gir noe veiledning til forsikrede om at det skulle gjelde en begrensning på «rimelige og nødvendige» utgifter i forsikringsavtalen.

Dersom selskapet på avtaletidspunktet ønsket å begrense kostnadene under dette punktet til kun å gjelde "rimelige og nødvendige" utgifter, kunne dette enkelt ha vært presisert i forsikringsvilkårene, slik det for eksempel gjøres i rettshjelpsdekninger. Selskapet har risikoen for at dette ikke er gjort, og må da dekke dokumenterte merutgiftene til advokat innenfor beløpsbegrensningen som er angitt i vilkårene.

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Ingrid Sande Kvålen (forbrukerrepresentant).